

Forbrydere. Det er forkert, saa meget mere som det godt kan være, at de Folk, der har faaet Tugthusstraf, i Virkeligheden ikke er værre, men maaske oven i Købet bedre end dem, der har faaet den anden Straf. Den højtærede Justitsminister har sagt, at han saa ikke saa slemt paa Mordere — eller hvilke Udtryk det nu var, han brugte; det var noget i den Retning —, idet det maaske var i Ophidselse, de havde begaaet Forbrydelsen. Det kan jeg fuldt ud forstaa, det kan være i øjeblikkelig Vrede, de er kommet til at handle. Men skal saa disse Folk, som maaske ikke er nær saa raa som de, der maa nøjes med Fængsel, have det Stempel paa sig, at de har været i Horsens? Jeg synes det ikke.

Afgørende forekommer det mig imidlertid at tale med Ministerens Forslag, at selv de, der holder paa de to Strafarter, ikke kan finde nogen Sondring imellem Fængsel og Tugthus. Disse Strafarter bliver udstaaet paa samme Maade, det er de samme Regler, der derom gives i Lovforslaget. Der bliver kun een væsentlig Forskel, nemlig at Navnet Horsens bliver knyttet til den ene af dem. Der kommer oven i Købet det irrationelle frem, at de, der kommer i Horsens, skal behandles mildere, for de, der skal have længere Frihedsstraf, skal ifølge hele Fængselsteknikken efterhaanden have en mildere Behandling end de andre. Det forekommer mig forkert at sætte en saadan Kokarde paa visse Forbrydere, naar vi ikke kan finde nogen Sondring. De skal have tilstrækkelig Kost begge Steder, og vi kan ikke finde nogen Forskel i Arbejdet, for der maa det naturligtvis være saaledes, at Fangerne skal udføre alt det Arbejde, som de kan uden Skade for dem selv. Jeg haaber ikke, vi kommer op at strides om 8 Timers Arbejdsdagen i dette Spørgsmaal, for selv fanatiske Tilhængere af 8 Timers Arbejdsdagen vil forhaabentlig ikke være saa slemme, at de ogsaa vil have den indført i Fængslerne, hvor Arbejdet er Fangernes eneste Tidsfordriv; jeg synes, man kan nøjes med at indføre den udenfor Fængslerne. Den højtærede Justitsminister siger ganske vist i Lovforslaget, at de nærmere Regler skal fastsættes ved kongelig Anordning særskilt for hver enkelt Strafart, og han siger oven i Købet, helt matematisk, at to Dages Fængsel er lig en Dags Tugthus, men det forekommer mig af de Grunde, jeg har nævnt, forkert.

Foruden disse rent saglige Grunde er

der en Betragtning, der ogsaa for mig er af største saglige Værdi. Jeg forstaaer ikke hvorledes den højtærede Justitsminister vil praktisere Sondringen. Lad os nu tage Forholdene, som de faktisk er. I Horsens Tugthus er der Plads til noget over 400 Fanger. Naar vi kun skal anvende Horsens Tugthus for dem, der ifølge Lovforslaget kan idømmes Tugthus, bliver Pladsen alt for stor, thi i Fremtiden kan man kun idømmes Tugthus, enten naar Straffetiden er over 8 Aar, eller naar den er 4—8 Aar for visse Forbrydelsesarter. Den højtærede Justitsminister er nemlig gaaet den Vej, som jeg i øvrigt tror er rigtig, naar man overhovedet vil have Tugthusstraf, at sige: Domstolene staaer ikke frit med Hensyn til, hvornaar de vil benytte den ene eller den anden Straf; ved en Straffetid over 8 Aar skal det være Tugthus, ved en Straffetid af 4—8 Aar kan Domstolene vælge, men vel at mærke kun indenfor visse Forbrydelseskategorier; er det udenfor dem, kan man overhovedet ikke faa Tugthus. Jeg tror efter det, jeg i sin Tid har haft med det at gøre, at det i alt vil dreje sig om 40—50 Personer, som saa skulde sidde i Tugthus, men jeg ved ikke, hvordan man saa vil manøvrere med Horsens Tugthus, hvor der er Plads til over 400.

Den højtærede Justitsminister vil dertil sige, at han har i Motiverne sagt, at han foreløbig vil anbringe ogsaa sindssyge derovre, de Folk, der bliver anbragt i Sikkerhedsforvaring. Ja, det er rigtigt, men det er ifølge den højtærede Justitsministers Udtalelser og ifølge Kommissionens meget kraftige Udtalelser kun at opfatte som en midlertidig Foranstaltning. Men lad os tænke os, at det ikke er nogen midlertidig Foranstaltning. Saa ser jeg af de Diskussioner, der har været om dette Spørgsmaal, at man mener, at der højt regnet er 100, som skal tages i Sikkerhedsforvaring, og det vil altsaa sige, at Anstalten derovre kun skal rumme 130—140 Mand. Hvad skal man saa bruge al den øvrige Plads til derovre? De andre Forbrydere skal ind i andre Fængsler, men der er ikke Plads til dem, og saa maa dog enhver fornuftig Administration sige: Vi er virkelig nødt til at anvende Horsens ogsaa til de andre.

Men i saa Fald kommer Horsensnavnet ogsaa til at klæbe ved de andre, og den højtærede Justitsministers Mening har dog kun været at dyppe disse 40—50 i et sort Blækhus og saa hive dem op og sige: Nu har I faaet et Stempel. Begrænse Anvendelsen af Horsens Tugthus til 40 Fanger tror jeg ikke vi kan. Og det maa blive